

[Niels Eriksen.]

ikke ville medvirke til en udvikling, der betinger, at svineproduktionen flyttes fra det mindre landbrug til det store. Det er det, der vil ske, hvis kornprisen kommer ned på et for lavt niveau. Vi har desværre erfaring for, hvordan det gik os i 30'erne, hvor vi ikke i tide værgede os mod en udvikling, som jeg synes alt peger i retning af.

Nu har man søgt her at spille på, hvordan landbrugsorganisationernes enighed har været o. s. v. Jeg vil gerne herom sige, at ved slutningen af de forhandlinger, vi førte med regeringen, var der enighed mellem landbrugets organisationer om, som det hedder:

„landbrugets organisationer beklager regeringens afvisning af det af landbruget fremførte forslag om en brødkornsordning, og landbrugets organisationer finder ikke, at det af regeringen skitserede forslag løser de foreliggende problemer.“

Det er landbrugets stilling. At man så gennem et forslag, som vi ikke mener løser problemerne, kaster et ben ud, som måske nogle synes kan være bedre end ingenting, er en anden ting.

Den højtærede statsminister fremsatte jo en række udtalelser om landbrugsproblemerne forud for valget. De var alvorlige dengang, således som jeg har påvist at de er det den dag i dag. Da sagde den højtærede statsminister gang på gang, at hvis et enigt landbrug kom med fornuftige forslag til regeringen, ville dette enige landbrug blive hørt. Jeg vil gerne minde den højtærede statsminister om denne udtalelse. Der er her kommet et enigt landbrug med et efter vor mening forstandigt krav om at stabilisere to ting, som efter vor mening skal stabiliseres, således som jeg her har skitseret, og opfyldelsen af dette krav vil ikke give sig udslag i pristalsforhøjelse på grund af brødet. Der vil måske blive tale om 1 point, måske ½ point, det skal jeg ikke kunne sige, men der vil i hvert fald kun blive tale om en meget ringe forhøjelse.

Jeg vil derfor slutte med at henstille, at regeringen endnu en gang overvejer, om man ikke skulle imødekomme landbrugets henvendelse på dette område.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg har overvejet, hvordan jeg skulle forme min

tak for alle de venlige ord, der har lydt, ord, der var venligere over for mig, end de måske alle sammen var over for lovforslaget. Jeg vil da gerne sige det på den måde, at jeg takker for de venlige udtalelser, der er fremsat i dag, og især takker jeg de ærede ordførere, der med varierende udtryk har givet tilslutning til det foreliggende forslag.

Det har i min stillingtagen betydet meget, at jeg har fået en enig henvendelse fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Hvorvidt den samme enighed er til stede blandt de to organisationers medlemmer, er der selvfølgelig ingen der sikkert kan udtale sig om. Tolvmandsforeningerne var ikke med i den første henvendelse til regeringen, men kom først ind i billedet, da regeringen indbød til forhandling om hele spørgsmålet. Under mine forhandlinger med landbrugets ledere havde jeg det indtryk, at alle foretrak deres eget forslag — det synes jeg i og for sig ikke der er noget at sige til, det har vi alle en tilbøjelighed til; men når Husmandsforeningernes ikke kunne gå igennem, var det mit indtryk, at de gerne så det, der nu foreslås, gennemført.

Jeg har dernæst nogle bemærkninger til de enkelte ordførere.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen, som fremhævede ønsket om en ændring af § 4, kan jeg sige, at jeg er parat til at drøfte en ændring i den ønskede retning i det udvalg, der nu skal nedsættes.

Til det ærede medlem hr. Fuglsang skal jeg nøjes med at sige, at mange af de problemer, det ærede medlem rejste, ikke havde noget direkte med det foreliggende lovforslag at gøre, og jeg synes ikke, der for mit vedkommende er nogen grund til at komme ind på alle disse betragtninger netop ved denne lejlighed.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Sønderup i, at udsigterne for landbruget er usikre. Det har de været gennem mange år, og om vi nogen sinde når frem til, at udsigterne for landbruget er absolut sikre, ved jeg ikke. Vi må kun beklageligvis sige, at det ikke er umiddelbart forestående. Jeg er altså enig i, at der er usikre udsigter. Det er der på en række områder ikke mindst inden for afsætningen, og på dette område er det i hvert fald regeringens agt at støtte landbruget.

Spørgsmålet om omkostningsniveauet er